

חִיִּיהֶם שֶׁל הַחֲלוּצִים

(קֹהֶלֶת י"א:6)

140

1. כְּשֶׁהִשְׁחַר עוֹלָה, אֶל הַדֶּרֶךְ נָצָא,
עוֹד שָׁנָה בְּעֵינֵינוּ
וְאֶל יְהוָה נִתְפַּלֵּל.
בְּחִינָה נְבִשָׁר לְכָל מִי שֶׁנִּרְאָה.
וְגַם אִם אֶת דְּבָרֵינוּ יִדְחוּ,
לֹא נִחְדָּל, לֹא נִרְפֶּה.

(בַּזְמוּן)

כָּךְ בְּחִרְנוּ לַחַיּוֹת;
נִצִּית לַיהוָה.
וְאֶת כָּל רָצוֹנוֹ נַעֲשֶׂה.
בְּמִלָּאכָה זֶה נִתְמִיד
גַּם בְּקָר גַּם בַּחֵם,
כָּךְ נִרְאָה לוֹ מִדֵּי יוֹם וַיּוֹם אֶהְבֶּה.

2. כְּשֶׁהָעֶרֶב יוֹרֵד, לְבֵיתֵנוּ נָשׁוּב,
עֵינֵינוּ אֶדְ שְׂמֵחִים,
וְאֶז אֶל יְהוָה נִתְפַּלֵּל.
בְּמִסִּירוֹת לְאֲבֵינוּ נִתֵּן הַמִּיטָב,
וְנוֹדָה לוֹ מַעֲמֶק הַלֵּב
עַל אֵינֶסְפוֹר בְּרִכּוֹתָיו.

(בַּזְמוּן)